

i den nye almindelige borgerlige Straffelov. I hin almindelige Sætning indeholdes da ogsaa en Udtalelse af, at de i Straffeloven givne almindelige Regler ikke ubetinget eller ganske i Almindelighed kunne bringes til Anvendelse med Hensyn til saadanne Lovovertrædelser, som ligge udenfor Lovens Omraade. Ganske vist ere mange af Straffelovens almindelige Regler af den Besslaffenhed, at de maae gjælde med Hensyn til alle Lovovertrædelser, og forsaavidt vil den nye almindelige Straffelov vel kunne blive af Betydning ogsaa udenfor dens egentlige Omraade; men ligesaa vist er det formeentlig, at flere af de i Straffeloven indeholdte almindelige Bestemmelser, t. Ex. angaaende Virkningen af Retsuvidenhed, om Attentat og om Uagtsomhed, ikke uden videre lade sig oversføre paa Lovovertrædelser, der ikke henhøre under Straffeloven, navnlig da paa Politiforsøelser. Til den første Regel om Straffelovens Omraade har man fremdeles fundet det rigtigt at knytte en Forskrift om, hvorvidt en analogisk Anvendelse af sammes Bestemmelser maae finde Sted. Den tidligere Kommission havde i denne Henseende i sit foreløbige Udkast optaget en Bestemmelse, hvis Hensigt efter Motiverne væsentlig skulde være den at udelukke, vel ikke den ubdvidende Fortolkning, men dog enhver Analogisering, saavel af enkelte Bestemmelser som af Lovens Grundsætninger, paa aldeles eensartede saavel som paa beslægtede Tilfælde. Den nuværende Kommissions Medlemmer have imidlertid været fuldkommen enige om, at det paa ingen Maade gaaer an at forbyde enhver analogisk Anvendelse navnlig af Bestemmelserne i de første Kapitler af almindeligere Indhold, da det med Hensyn til disse Bestemmelser vilde være ugjortligt at udtømme Stoffet saaledes, at ethvert mødende Tilfælde kunde blive omfattet af de givne Regler, hvorimod det, naar man ikke vil skrive et heelt, med Fordringerne til en ogsaa til Anvendelse og Forstaaelse af Rægsfolk bestemt Lov kun lidet harmonerende, videnskabeligt criminelt System, kun vil være muligt at opstille almindelige Grundsætninger til videre Udvikling netop igjennem den analogiske Anvendelse. Mere for sig turde det vistnok have at udelukke Analogisering fra de enkelte Forbrydelser vedrørende Bestemmelser, saaledes at

det navnlig forbødes Domstolene at issende Straf for Handlinger, der ikke kunne henføres under de i Straffeloven som strafbare betegnede, eller, som det er bleven kaldet, at skabe nye Forbrydelser. Betænkeligheden i denne Henseende fremtræder imidlertid egentlig kun med Hensyn til den saakaldte Retsanalogi, hvor efter en Handling, i Kraft af et Raisonnement om Lovgivningens Aand og Grundsætninger i Almindelighed, stempler som strafbar, uagtet den ikke kan henføres under nogen udtrykkelig Lovbestemmelse eller ganske sættes i Klasse med eller ved Siden af noget i en saadan Bestemmelse omhandlet Tilfælde. Denne Analogisering, som unægtelig til sine Tider synes at være anvendt af Domstolene i temmelig stor Udstrækning og stundom noget vilkaarlig, bør vistnok affjæres i en ny systematisk Straffelov. Underledes forholder det sig derimod med den saakaldte Lovanalogi, der bringer en enkelt Lovbestemmelse til Anvendelse paa et foreliggende Tilfælde, skjøndt det ikke gaaer ind under sammes umiddelbare Forskrift, naar det dog i alle Henseender maa stilles i Klasse med og ved Siden af det i Lovbestemmelsen udtrykkelig omhandlede Tilfælde, saa at det forsaavidt maa betragtes som stemmende med Lovens Mening, at det foreliggende Tilfælde bedømmes derefter, idet det maa tilskrives en Ufuldstændighed i Lovgiverens Tanke, at man ikke har tænkt sig denne factiske Kombination. Naar det strængt fastholdes, at det ulovbestemte Tilfælde i alle Henseender skal kunne stilles ved Siden af det lovbestemte, synes der ikke med Føie at kunne være Aaledning til at have nogen Betænkelighed ved at give Domstolene Myndighed til at anvende Loven udenfor dens Ord, hvorved bemærkes, at det formeentlig maae blive Rævnningerne, der under den retslærde Dommers Veiledning ville have at afgjøre Spørgsmaalet om, hvorvidt Factum kan henføres under den i Loven bestemte Forbrydelses Begreb. Og paa den anden Side kan det efter Kommissionens Mening ikke miskjendes, at det med al mulig Flid for i den nye Straffelov detailleret at udtømme det hele Stof dog ikke vil være muligt saaledes at forudsæe alle de forskjellige Skikkelser, under hvilke en Forbrydelse imod en Retsregel under de sig bestandig udviklende Livsfor-